

[Aksel Møller.]

tror, det havde været korrekt at blive staaende ved den højtærede Justitsministers første Forslag om 100 Mill. Kr. Ganske vist kan jeg meget vel indse, at dette betyder, at man ikke i samme Udstrækning, som det tidligere har været muligt, kan skabe lokale Kasser. Jeg kan godt forstaa, at man, hvor Lokalpatriotismen er særlig veludviklet, ser et Tilbageskridt deri, men det afgørende maa være, at der virkelig kan tilvejebringes Sikkerhed for, at et Brandforsikringsselskab vil være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser. I den Anledning tillader jeg mig at gøre den Bemærkning, at det er en almindelig Antagelse, at et Bygningsbrandforsikringsselskab er i Stand til at tjene store Penge ind, og mange har derfor den Opfattelse, at disse Penge i højere Grad kunde komme lokale Omraader til gode. Det er nu ingenlunde rigtigt. De store Formuer, som Brandforsikringsselskaberne har i Forhold til den Sum, der her forlanges som Garantikapital, stammer fra gammel Tid. De er et Udtryk for en Opsparing, som har fundet Sted paa et Tidspunkt, hvor Præmierne var relativt høje. I Øjeblikket er Forholdet det, at f. Eks. i Hjørring Amt har i de sidste 15 Aar Skaderne udgjort 98 pCt. af de Kontingenter, der er blevet indbetalt, og derfor tror jeg, det er betimeligt, at der skabes en Grænse for, hvor smaa Kasserne kan være for at træde ud i Livet, thi ellers vil Sikkerheden blive væsentligt formindsket. Jeg skal derfor anerkende Justitsministeriets Bestræbelser for at faa dette Lovforslag gennemført, og selv om jeg hellere havde set Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse gennemført her i det høje Ting, vil jeg med en Gentagelse af, hvad Debatten røbede for os i Gaar i en anden Sag, slutte mig til Udtrykket, at kan man ikke faa den, man elsker, saa maa man elske den, man faar.

Rasmussen (Gylling): Det fremgaar af Betænkningen, at det er fire mindre Selskaber i Sønderjylland, der navnlig har haft Vanskeligheder af økonomisk Art, og det er et Udtryk for, at der er en Baggrund for at skærpe Kravene til det økonomiske Grundlag for Nystiftelse af mindre Brandforsikringsselskaber betydeligt. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Gennemførelse.

Valdemar Thomsen: I Bemærkningerne til nærværende Lovforslag oplyses det — og det fremgik ogsaa af den højtærede Justitsministers Forelæggelsestale —, at der efter gældende Lov, forinden en Brandforsikringsforening godkendes, skal være anmeldt Værdier paa tilsammen 20 Mill. Kr. Det mener den højtærede Justitsminister er for lidt, og det er ogsaa meget muligt, at det er det, men at gaa til en Firdobling af Beløbet forekommer nu mig helt urimeligt.

Forslaget er blevet til, kan man forstaa, efter Indstilling fra Bygningsbrandforsikrings-Foreningen, som har ønsket, at Mindsteforsikringssummen blev sat op til ikke mindre end 100 Mill. Kr., hvilket altsaa vil sige med 500 pCt. Efter Behandlingen i Landstinget er dette Beløb nu fastsat til 80 Mill. Kr. Men foruden den Firdobling, som her finder Sted, forlanges der i Modsætning til tidligere en betydelig kontant indbetalt Garantikapital, som nu efter Behandlingen i Landstinget er fastsat til 240 000 Kr. imod tidligere 40 000 Kr. Nu er der maaske ikke stort at sige til, at de gamle velfunderede Brandforsikringsselskaber ønsker at gardere sig over for Konkurrence fra nye Foreninger, men Spørgsmaalet er saa, om det er i Samfundets og Forsikringstagerens Interesse at udelukke en saadan Konkurrence, og det vil aabenbart blive Tilfældet, hvis Forslaget ophøjes til Lov. Det synes jeg afgjort ikke det kan være, og Grundlovens Bestemmelser om, at der skal være Foreningsfrihed, er jo ikke saa forfærdelig meget værd, hvis der i den almindelige Lovgivning indføres Regler, der i Praxis forhindrer Foreningsdannelse.

Bondepartiet vil ikke modsætte sig, at det nuværende Beløb paa 20 Mill. Kr. forhøjes, men vi vil afgjort modsætte os, at de bestaaende Selskaber faar et Monopol som det foreslaaede. Resultatet kunde jo meget nemt blive, at det vil komme til at skorte paa nyt Initiativ og paa frisk Luft paa dette Omraade, og det er jo et Omraade, der især for Landbruget har ikke saa helt ringe Interesse. Hvis en Kreds af Forsikringstagerer er af den Opfattelse, at de — eventuelt i Forbindelse med en tilsvarende Forsikringsvirksomhed — kan faa en billigere Brandforsikring, ja, hvorfor skulde de saa ikke have Lov til det?

Netop en saadan Forening, som der